

A les portes d'una nova temporada de neu

Oriol Porcel

Oriol Porcel és el director de l'agència La Mountain Sports & Aventure. Professor d'esquí diplomad per la EEE. Col·laborador de Diaridelaneu.

Per a una bona esquiada no fa falta un dia de sol i vent en calma *Autor/a: IST*

Si les condicions meteorològiques no ho impedeixen, en uns 15 dies aproximadament obriran algunes estacions d'esquí, tant al Pirineu com als Alps. I la realitat és que tots els esquiadors tenim moltes ganes que això passi. I si no ho fan, patim per si la neu no acompanya aquests pròxims dies que són molt importants en el calendari de la temporada.

Grans estacions -**Grandvalira, Baqueira, Sierra Nevada, Tignes, Les 2 Alpes**, etc,- fa molt de temps que van anunciant la seva obertura per a finals de novembre. Si això passa, serà una gran notícia. Tot s'activa i s'anima el sector amb més reserves hoteleres, viatges a la neu, les vendes de material a les botigues, venda pneumàtics d'hivern, reparació de material...

Però (sempre hi ha un “però” a la vida) hi ha alguna cosa que des del meu punt de vista se'm fa molt estranya i no acabo d'entendre. D'una banda, quan parles amb persones aficionades a l'esquí, transmeten la sensació que si no hi ha neu a principis de desembre a la majoria de les estacions, comença una temporada “**desastre**”.

D'altra banda, és un fet contrastat que fa alguns anys els esquiadors que iniciaven la temporada aprofitant el “pont de desembre”, han disminuït de forma, no diré que espectacular però sí de manera molt important. Hi ha moltíssims menys esquiadors ara, durant el pont de desembre, que en anys anteriors.

És cert que anys enrere les estacions del Pirineu no gosaven obrir, potser perquè no tenien la infraestructura de producció de neu suficient o per altres motius, i el públic esquiador del “pont” es dirigia directament als Alps, majoritàriament Tignes, Les 2 Alps i Val Thorens. Eren estacions amb glaceres i això els permetia garantir la neu encara sense haver començat la temporada seriosament.

Els que vam començar les esquiades del pont als anys 80 -abans d'aquests anys no existia la setmana amb dos dies festius- anàvem a esquiar sabent que segurament esquiariem només a les glaceres d'aquestes estacions i que, si hi havia més pistes obertes, era una loteria que ens havia tocat.

Després van arribar els canons de neu i altres motius comercials que van fer més assequible (no parlo de preu) iniciar la temporada la setmana del 6 de desembre. I el resultat actual ha estat que si no hi ha neu cobrint el 100% de totes les estacions, resulta que ja tenim una “temporada desastrosa”. La veritat, no ho entenc.

Fa molts anys que esquio ininterrompudament i puc recordar, perfectament, que abans ningú –ni les mateixes estacions- imaginava obrir els remuntadors abans de les dates al voltant de Nadal. Si algun any queia la nevada a finals de novembre o primers de desembre, era una casualitat que en alguns casos s'aprofitava per obrir, però que en molts altres no. Hi havia neu a les estacions, però no estaven obertes, es preparaven per obrir per Nadal o, en el millor dels casos, algunes obrien algun remuntador per satisfer els esquiadors més “matiners”.

Avui protestem perquè en molts casos les estacions -del Pirineu i dels Alps- no obren tots els remuntadors durant la setmana de desembre, malgrat tenir neu més que suficient per fer-ho. I ens costa d'entendre que posar en marxa una estació d'esquí no és una qüestió

de prémer un botó i que tot arrenca. És força més complex, sobretot perquè cal salvaguardar la seguretat dels esquiadors i la bona arrencada de les instal·lacions i serveis de tota mena.

I tota aquesta explicació ve al cas perquè, el que vull dir, és que em sorprèn la situació. M'explico: gairebé s'imposen les ganes que aparentment cal esquiar i començar la temporada, però després que el nombre d'esquiadors que esquiaran durant aquesta setmana va disminuint en comparació als que hi anaven fa uns anys.

Ens queixem que la temporada d'esquí és curta, però resulta que nosaltres, els esquiadors, som els que l'escurcem més cada any.

Comencem a parlar de neu a l'octubre, estem bojos mirant el temps tot el mes de novembre, patint per si arriba la neu o no, ens omplim la boca d'esquí, però si acaba nevant no omplim les estacions. Però això no és tot. El que és greu de veritat és que quan arriba finals de febrer ja donem la temporada per acabada. Esquiar al març? Però què dius!

Tinc al cap encara algunes estadístiques de venda de serveis (forfets i classes d'esquí) en una temporada normal anys enrere: 30% per Nadal, 30% per Setmana Santa i el 40% restant durant tota la resta de l'hivern. Us puc assegurar que aquesta estadística avui està completament obsoleta. Per Setmana Santa hi ha moltíssims esquiadors que fa dies que han guardat els esquís. Per què?

Què és el que volem? Esquiar amb molta neu pols, trepitjada, fresca, amb un bon sol, sense vent i a més que la temperatura no sigui massa baixa perquè en cas contrari tindrem fred. Amics, això no existeix, això és impossible.

L'esquí és un esport que es practica a l'aire lliure, a la muntanya, i que necessita unes condicions meteorològiques determinades per poder-lo practicar, i perquè hi hagi neu a la pista ha de caure del cel i hi ha d'haver núvols i ha de fer mal temps... I la neu no sempre està en les millors condicions, o les que ens agradaria; de vegades fa dies que no neva i està molt dura, o ventada, o transformada pels canvis de temperatura nit i dia, o que estarà dura a primera hora i més mullada a mesura que avança el dia... I què?

Volem ser bons esquiadors, la majoria de nosaltres ha après contractant classes d'esquí per poder gaudir del seu esport preferit amb seguretat, anem ben equipats i protegits de les inclemències del temps, disposem de bon material... però resulta que ens fa mandra esquiar si la neu i el temps no està en les millors condicions.

És a dir volem començar com més aviat millor la temporada, però no l'allarguem massa, cosa que repercuteix en una massificació de les estacions durant dos mesos -gener i febrer- (bé al gener no, que segons diuen fa molt de fred i el dia és molt curt), quan està demostrat que al març, i fins i tot a l'abril, s'esquia meravellosament. I això a la pràctica redueix els dies d'esquí de què que gaudim cada any. I si cada any esquem una mica menys al final se'ns passen les ganes i ho deixem.

Personalment, vull tenir una temporada de cinc mesos -desembre a abril- i defenso també que cal esquiar a qualsevol mena de neu i temps. Esquiar és un esport massa satisfactori per abandonar-lo per qualsevol ximpleria climatològica.

Esquiar ens omple de vida així que, quan nevi i comenci la temporada, aprofitem-ho!
Bona temporada a tots.

Imatges

La primavera potser no garanteix la millor neu tot el dia, però sempre és un plaer esquiar a finals de temporada

De novembre a maig, les trepitjaneus garanteixen una neu en bones condicions
Grandvalira